

Klok gubbe.

I karshult var det en gubbe som be-
tade Frans Pettersson, som trodde han kunde trol-
la - men han kunde inget. Det hade han en
gammal tyrannege, som han drog först
opp i vänstra ämnen o. så öfver bröstet o.
ner i den högra. Och var det nu något sär-
deles som skulle utföras, så drog han den
3 gånger på det viset. Och sen täste han
o. uttallade lite, om det var vägra, som hade
fått frost el. något sådant.

En gång hade de försjort något hos
honom, o. han skulle då råda bot för det o.
stog där o. täste. Mitt som han var i tärning
en skrek en till: Frans, stuteu går igenom gåns-
gåru för dig. Var å' han, var å' han?! - Och
där var förstas ingen stut. Gubben började
forts.

forts.

3622

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

igen. Förlingen gån i kånst, skrek en tinn
när han hade kommit igång. Var, var,
hörde Frans. Men där var ingen förling. Sin
sist när han hade begyut igen skilade en
tinn: Va' f-w, Frans, å' där inte sara di kån-
ring, som ligger i göla o. hållet på o. drunk-
na. Herre föses, skrek Frans, var å' hon?
Och där var förtårs ingen kånring. Men det
var förkytt för Frans den gången, o. sen gick
han.

När jag hade hugget mig skulle han hjäl-
pa mig o. stog där o. tåste - men det gånade
tinn intet. Och sin skulle jag ha uokasna-
ror på, men det stante inte. Sin slut var
det en som så' tinn mig å' jag skulle lägga
på sara där präsballet - en uttorkad svamp
o. det hjälpte.

Om ormar.

En var det i Hjälmsås sa. som de kall-
te Brösen, han skulle kunna lite mer än
andra, så de. När jag var pojke var jag o.
en kaurat ute i skogen, o. vi träffade ko-
nom där. Då så han, att han hade sett
mote med ett par vita ormar ute vid Skug-
gebo i Nydala sa. kl. 4, o. han skulle just
till mötet. Vi trodde ju inte på gubben,
men han mente på att kom vi skulle vi
få se dem. Hur det var, vi mötte Brösen när
han kom igen, o. då hade han 2 vita or-
mar i fickan, en i var sin liten påse.
Dem skulle han säga ha till en liten unge
i Boctad i Nydala sa. När modern till bar-
net gick med det, så hade hon väntat o.
bli skrämmd av en orm, o. när hon såg
forts.

forts.

3622

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

fick det så liksom ormade det sig.
Och han gick till Boestad o. tog de
bägge ormanna - han hade förstas dragit
ut giftständerna först - o. slog pojken, i det han
stog med ryggen mot honom, Tre gånger. Och
pojken blev bra sen, så de

Löss så de att det var farligt om de
lä sig o. sov o. det sen kom en orm i när-
heten. Han kunde sova dem så hårt så de
knappst rädde med att vakna.

En var det som låg o. sov. Då kom
det en orm o. köp ner i rummet o. än-
da ned i magen på honom, då först
märkte han något. Han gick en till
den kloke kättingen i Karshult o. han
tog o. ljummade lite upök i ett fat

3622

forts.

o höll det sin framför minnen på
karlen. Då kom ormen opprinnaude o.
hon tog hon helt simpelt i näven o. Stäng-
de ut honom - se hon kunde end acting
den det käringen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Daggormen.

En orni var det de kallade daggormen / dögormen / den var flera meter lång o. tjock som en överarm frampå en på en säu eller den hade hade krupit, så rullade försen bort o. slog en honom med en staka, o. säu kastade bort den o. nägon kom o. tog i den kunde det gå lika illa med hans hand. Och det så de att det skulle betyda att det blev värt tid när de såg en daggorm. Det enda sätt de kunde få död på honom med var att trämma upp den. Gått har jag sett

forts.

3622

för en 20 år sen o. det var en
hopar larver o. kryp som hade flätat
ihop sig/s. som flyttade sig fast det
gick långsamt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7